

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

والنتین کاتاسانوف* (Valentin Katasonov)

برگردان: ا. م. شیری

۰۳ مارچ ۲۰۲۳

اسب تر وای نخبگان جهانی

در تمام مدتی که به ترجمه مقاله پیش رو مشغول بودم، مخم از ابعاد هولناک نفوذ عوامل دولت نامرئی جهانی (دولت پنهان) در ارکان حاکمیت جمهوری اسلامی ایران سوت می‌کشید. از کشتارهای دهشتناک انقلابیون میهن‌دوست و تارومار کردن آن‌ها، از فرار مغزها از کشور تا خصوصی‌سازی تحصیل و آموزش و پرورش، طب و بهداشت و پزشکی، از مشارکت فعال در توطئه همه‌گیری ویروس کرونا تا رواج گسترده بانکداری خصوصی (خلق پول) و خصوصی‌سازی صنایع و معادن و منابع طبیعی کشور، از یک حقه‌بازی بسیار دهشتناک به نام هدفمندکردن یارانه‌ها تا مولدسازی اموال دولتی و تا جنگ ارزی روزهای اخیر و... می‌توان به این نتیجه‌گیری قطعی رسید که همه آن‌ها حاصل نفوذ گسترده عمال نخبگان جهانی در ارکان حاکمیت جمهوری اسلامی ایران بوده که به واسطه ۱۳ دولت بعد از انقلاب با استدلال‌های «من درآوردی» توجیه و اجراء شده و هنوز هم می‌شود. بنابراین، بدون درک واقعیت نفوذ و چاره‌اندیشی عاجل برای مقابله با آن، کمترین امیدواری به پیشرفت و توسعه ایران، به رفاه و آسایش توده‌ها، فقط یک توهم است. ا. ش.]

*****

پیش به سوی جامعه انگل‌های مطیع!

حروف اختصاری انگلیسی UBI مخفف عبارت «Universal Basic Income» در دهه‌های آخر قرن بیستم به طور گسترده به گردش درآمد. ما این اصطلاح را به عنوان «درآمد پایه بدون قید و شرط» یا «درآمد پایه بدون شرط» (یارانه) ترجمه می‌کنیم.

درآمد پایه بدون شرط یعنی پرداخت‌های مساوی منظم به همه شهروندان کشور بدون در نظر گرفتن درآمد، موقعیت اجتماعی، سن آن‌ها و این که آیا یک فرد شاغل است یا خیر. یارانه یعنی پرداخت پول بی‌هیچ سبب.

به گمانم ایده یارانه ریشه در تاریخ دارد. جوونال، طنزپرداز و شاعر رومی خطاب به پاتریسیون‌ها گفت: «به توده‌ها نان و صحنه تماشائی بدهید، هرگز شورش نخواهند کرد و اگر پاتریسیون‌ها از این امر پیروی کنند، به عنوان یک قاعده، حفظ قدرت تضمین می‌شود».

موضوع پرداخت یارانه در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، در بسیاری از کشورها، به خصوص در اروپا مورد بحث قرار گرفت. نتیجه آن تشکیل انجمن بین‌المللی غیررسمی- شبکه اروپائی درآمد پایه در سال ۱۹۸۶ بود. در دهمین کنگره بین‌المللی این سازمان در بارسلونا، به شبکه جهانی درآمد پایه (Basic Income Worldwide Network) تبدیل گردید. بیست و یکمین کنگره شبکه جهانی درآمد پایه در سپتامبر ۲۰۲۲، در استرالیا برگزار شد. در سال ۲۰۱۷، روسیه نیز به شبکه جهانی درآمد پایه پیوست و پس از آن شعبه ملی «درآمد پایه روسیه فردا» تشکیل گردید. به نوشته وسوسه‌انگیز زیر در وب سایت این سازمان توجه کنید: «هنگامی که هر انسان و کل احاد جامعه یک مبلغ مساوی پول بی‌هیچ قید و شرط از دولت دریافت کنند، فردای روشن، اجتناب‌ناپذیر است! درآمد تضمین شده یارانه یک حق قانونی بشر برای داشتن یک زندگی مناسب خواهد بود. تضمین درآمد پایه، یعنی آزادی مستقل از سطح توسعه هر فرد و جامعه به عنوان یک کل؛ آزادی بیان و مذهب فارغ از احتیاج و ترس؛ آزادی‌های حقوقی و مدنی اقتصادی، سازنده، سیاسی و غیره. این یک فرصت است برای بحث و بررسی و تعیین آزادانه شرایط زندگی، توانائی تأثیرگذاری بر تصمیم‌گیری در کشور. این است دموکراسی! دموکراسی در یک دولت مفروض هر چه کاملتر و توسعه‌یافته‌تر، حقوق، آزادی‌ها و فرصت‌های مردم هر چه بیشتر باشد، حمایت از تک تک افراد این کشور افزایش می‌یابد».

به گفته حامیان روسی تضمین درآمد پایه، دولت مملو از تهدیدات درونی برای سرکوب آزادی انسان است. بنابراین، شهروندان باید برای هر یک از اعضای جامعه درآمد تضمین شده دولتی را به عنوان وسیله‌ای برای محافظت در برابر استبداد دولتی و تضمین آزادی انسان مطالبه نمایند.

آزمایشات یارانه‌ئی در قالب کوتاه شده، در بسیاری از کشورها انجام شده است. گاهی اوقات مقامات به انجام کار توضیحی بین شهروندان مجبور بودند. برخی یارانه را به عنوان زنگ هشدار درک کردند که یک فرد کار خود را اگر نه امروز، فرد از دست خواهد داد. دیگران نگران بودند که در صورت دریافت یارانه، ممکن است مزایای اجتماعی خود را از دست بدهند. برخی دیگر معتقد بودند که از مقامات رشوه دریافت می‌کنند تا نتوانند از دولت چیزی مطالبه کنند.

سوئیس نزدیک‌ترین کشور به اجرای کامل نظم یارانه بود. در آنجا، در سال ۲۰۱۶، یک همه‌پرسی عمومی برگزار شد که قرار بود آمادگی شهروندان جمهوری آلپ را برای دریافت درآمد تضمینی از دولت نشان دهد. فقط ۲۳.۱٪ از شهروندان سوئیس از ایده درآمد تضمین شده دولتی حمایت کردند و ۷۶.۹٪ از شهروندان رأی منفی به یارانه دادند. دلیل اصلی نگرش منفی نسبت به یارانه این بود که برای اجرای پروژه‌های کلان باید بودجه دولتی دو برابر شود و مالیات‌ها به همان نسبت افزایش یابد.

پاسخ‌دهندگان سوئیسی خاطر نشان کردند که یارانه باعث تضعیف اقتصاد ملی و ایجاد فضای ناسالم در جامعه و بی‌میلی مردم به کار می‌گردد.

بخش کوچکی از سوئیسی‌ها حتی فراتر رفتند. آن‌ها طرح پرداخت یارانه را به عنوان یک اقدام برنامه‌ریزی شده برای تضعیف جامعه و تضعیف اقتصاد تلقی کردند. جای هیچ شک و شبهه باقی نمی‌ماند که این پروژه یک اسب تروای

نخبگان جهانی، یک توطئه جهانی علیه نوع بشر است. جای تعجب نیست که این پروژه به طور همزمان در بسیاری از کشورها به طور همزمان پیش برده می‌شود. چنین هماهنگی و همراهی در اقدامات اکثر کشورها در سال‌های ۲۰۲۰-۲۰۲۱، هنگامی که همه کشورها «همه‌گیری کووید» را اعلام کردند، مشاهده شد و سپس آن‌ها به اقداماتی مانند قرنطینه (حبس خانگی)، تطبیق رمزینة پاسخ سریع (کدهای QR) و واکسیناسیون اجباری دست زدند.

مایلم توجه خوانندگان را به کتاب «درآمد پایه بدون قید شرط - موافق و مخالف»، منتشر شده در سال ۲۰۱۹ در استرالیا جلب کنم. مؤلف آن آنتونی سامروف می‌نویسد: بیان هر آنچه را که می‌توان به استدلال‌های «له» نسبت داد، از طریق رسانه‌های رسمی به ذهن مردم القاء می‌شود. تمام استدلال‌های «علیه» به هر طریق ممکن مسکوت گذارده می‌شود و اغلب مورد تمسخر قرار می‌گیرد. سامروف نوشت: «در ابتدا، یک درآمد پایه تضمین شده ممکن است جهانی باشد، اما پس از چند سال، زمانی که ثابت شود بسیار گران تمام می‌شود، آن‌ها به جست و جوی راه‌هایی برای صرفه‌جویی می‌گردند تا آن را لغو نکنند. به عنوان مثال، بعید است کسی مخالف این واقعیت باشد که مجرم از دریافت یارانه محروم شود. آن وقت شاید او را به دلیل رفتار ضد اجتماعی محروم کنند. در مقابل تخلفات جزئی مانند ریختن آشغال در خیابان می‌توان از مبلغ درآمد پایه بدون قید و شرط به عنوان جریمه کسر کرد. برخی اعتراض خواهند کرد که این شروع یک برنامه مهندسی اجتماعی دولتی است. اما از نظر بسیاری‌ها این یک اقدام کاملاً معقول به نظر می‌رسد... کاهش یارانه بزودی معقول‌ترین و مناسب‌ترین پاسخ به بسیاری از جرایم و تخلفات تلقی خواهد شد» (ص. ۱۴۹-۱۴۸).

«گذرنامه همه‌کاره» و «حساب بانکی ویژه» باید ویژگی‌های مهم این ساختار باشد. سامروف این ابزار درآمد پایه بدون قید و شرط را به شرح زیر توصیف می‌کند: «به باور من غیرواقعی به نظر نمی‌رسد که بزودی مردم برای واجد شرایط بودن به درآمد اولیه، به داشتن شناسنامه اجباری صادر شده توسط دولت نیاز داشته باشند. پس از مدتی باید آن را برای ورود به ساختمان‌های دولتی ارائه دهند؛ در فرودگاه برای سوار شدن به هواپیما، به قطار یا اتوبوس؛ همچنین برای ورود به رستوران. به زودی برای ورود به تمامی اماکن عمومی باید شناسنامه ارائه شود و پس از مدتی کسانی که در انتخابات رأی ندهند، جریمه خواهند شد... دقیقاً همانطور که دولت‌ها دارایی‌های افراد مظنون به کلاهبرداری را مسدود می‌کنند، بزودی مسدود کردن «حساب‌های بانکی مخالفان سیاسی شناخته شده» را اجرایی خواهند کرد. هنگامی که آن‌ها طرفداران ایده‌های رادیکال در مورد آزادی از استبداد دولتی را به این شکل زیر فشار قرار دهند، افراد بسیار کمی برای دفاع از حقوق ما مبارزه خواهند کرد» (ص. ۱۵۲-۱۵۱).

و سامروف نتیجه می‌گیرد: «فقراء که بقایشان صرفاً به سفره‌شان بستگی دارد، بزودی در آنچه که می‌گویند و انجام می‌دهند، بسیار محتاط خواهند شد... پرداخت یارانه به دولت به عنوان یک قیم و سرپرست، به شهروندان به عنوان صغیر و محجور مشروعیت می‌بخشد. بزودی ممکن است دوران خوفناکی فرابرسد که با کمک پرداخت‌ها و جریمه‌ها ما را به انگل‌های مطیع تبدیل کنند. یک رویای تخیلی به یک کابوس استبدادی تبدیل خواهد شد» (ص. ۱۵۲).

با این اوصاف، اجازه بدهید خلاصه کنم. یارانه را بدون اغراق می‌توان اسب تروای نخبگان جهانی نامید که از طریق حاکمان ده‌ها کشور در سراسر جهان عمل می‌کند.

پی‌نوشت: علاوه بر سوئیس (همچنان که در بالا گفته شد)، سوئد و ناروی نیز جزو گروه کشورهایی هستند که از پرداخت یارانه کمتر حمایت می‌کنند (در سال ۲۰۱۷، کمتر از ۳۰٪ از پاسخ‌دهندگان حمایت خود را اعلام کردند). در اکثر

کشورهای اروپائی در همان سال ۲۰۱۷، نسبت موافقان و مخالفان یارانه حدود ۵۰ به ۵۰ بود. و حیرت‌انگیزتر از همه: بالاترین میزان پشتیبانی از پرداخت یارانه در روسیه ثبت شد. - ۷۲٪.

نقل از: [وبسایت بنیادی ستراتیژیک](#)

۱۱ اسفند-حوت ۱۴۰۱

* - پروفسور، دکتر علوم اقتصادی، مدیر مرکز پژوهش‌های اقتصادی «شاراپوف» فدراسیون روسیه، پژوهشگر مسائل پشت صحنه